

EL REI I EL MAG

Escrit i il·lustrat pels estudiants de l'IES Bosc de Montjuïc en el projecte Contes per llegir, contes per crear de Cambodja.

Projecte de l'Escola de Bambú de Casa Asia.

Fa molt de temps, exactament mil cinc-cents anys, en una ciutat perduda de Cambodja anomenada U-Dong, vivia un rei superb i cregut, que predicava en contra d'un inofensiu mag: -És un mag dolent!!, Solament ens vol fer mal!! No comprem res del que ens vengui!!

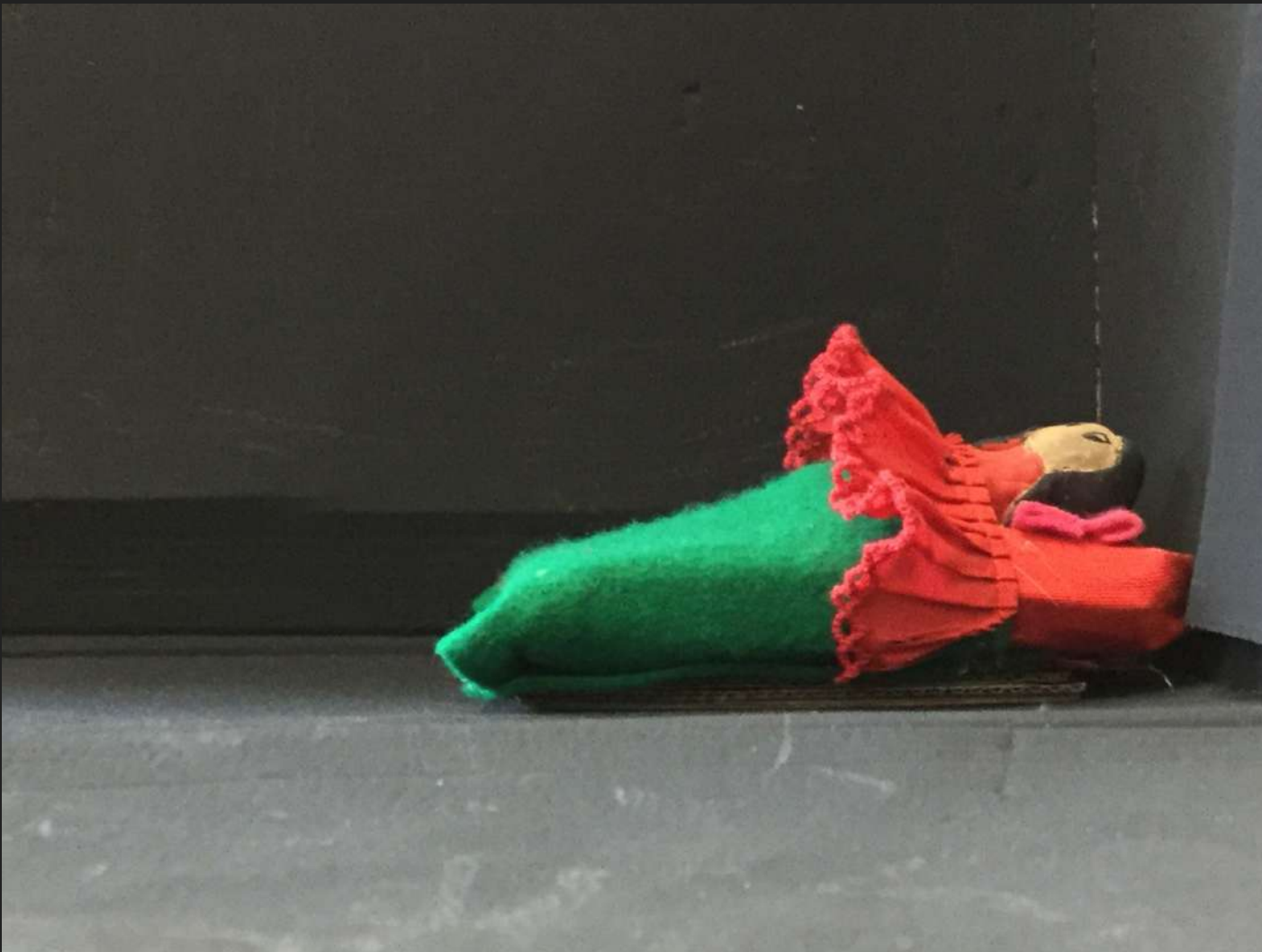

A poc a poc, amb el pas del temps, el vell sanador es va anar arruïnant fins a quedar-se només amb una planta que cuidava molt, perquè sabia que era l'única cura possible per a una malaltia que estava envaint Cambodja.

El rei continuava blasmant contra el mag:

- L'únic que vol és esclavitzar-vos!!!! Matar-vos!!! Deixar-vos sense res!!! He vist tot el que fa!!! És dolent, no li compreu cap poció ! Morireu!!!

Van passar els anys i el rei va tenir una filla, la nineta dels seus ulls, l'única hereva del tron en cas que ell morís.

Però quan només tenia deu anys, la princesa va caure malalta amb una incurable malaltia.

El sobirà desesperat va buscar la solució pels racons més recòndits del planeta amb els metges més moderns que hi havia. Però res funcionava.

La pobra nena seguia malalta, cada vegada més greu fins al punt en què el rei va decidir cridar el mag perquè vingués. El mag que ell havia arruïnat i ridiculitzat.

Amb el rostre contret pel dolor li va parlar:

- Mag, la meva filla està molt malalta, he buscat per tot arreu, però ningú ha trobat la cura. Sé que tu tens la poció que la pot curar, i sé també que et vaig fer molt de mal, però necessito aquesta poció.

- No, no penso ajudar-te. Ets dolent, vas ser una persona horrible amb mi, Vas aconseguir que em quedés sense res, sense menjar, sense amics. Per culpa teva m'estic morint de gana. He perdut la memòria. No em queda dignitat.

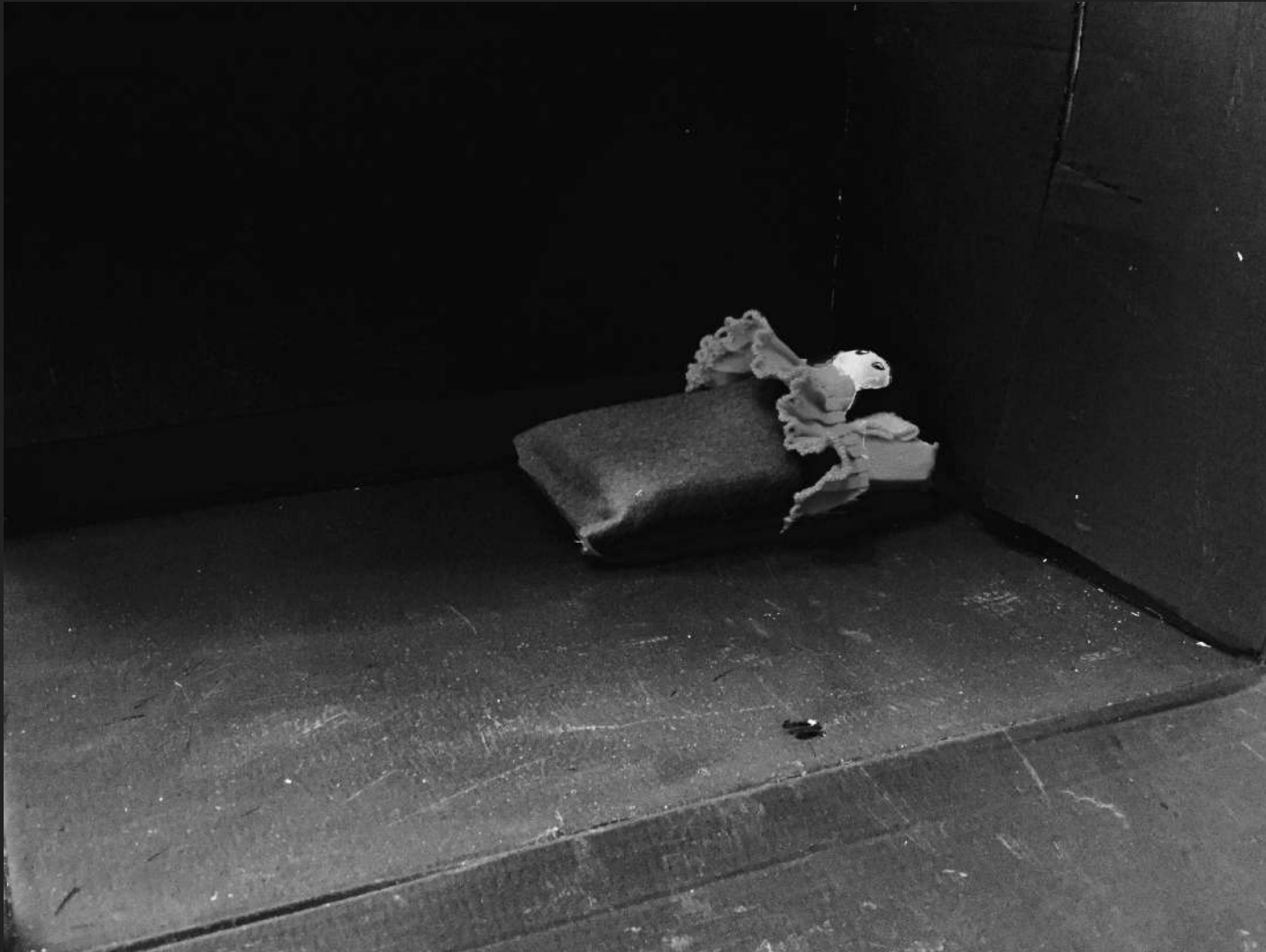

El rei es va quedar sense paraules, estava al·lucinat, estupefacte, i no va ser capaç d'articular una sola paraula, ni un sol mot durant una bona estona.

- Sé que vaig ser dolent amb tu, mai hauria d'haver predicat en contra teu ni de les teves pocions. Ho sento, ho sento molt, moltíssim, però sé que tu tens la planta que pot salvar la meva filla. Ets bo. Ets l'únic que pot fer alguna cosa. No pots deixar que una nena innocent mori, això no ho faries mai...

- Sí, sí que puc, però en realitat, no sóc jo qui mata la teva filla, ni la seva malaltia... Has sigut tu. Tu i la teva supèrbia terrible.

Amb aquestes paraules, el mag es va anant allunyant fins que deixar de veure la sala reial. Dos dies després, la filla del rei morí deixant-lo sol, sense res a la vida. La seva arrogància, havia acabat amb la seva pròpia filla.

Projecte d'aprenentatge i servei **Contes per llegir, contes per crear** de Casa Àsia, que promou la lectura, l'escriptura creativa i la comunicació intercultural i presenta un servei de lectura dels nous contes a la comunitat.

Més informació a:

www.casaasia.cat/media/asset_publics/resources/000/043/508/original/Diptic_general_Contes_per_llegir_def.pdf?1435914268

Imma Llord (coordinadora del projecte):

illort@casasia.es | 666571836

Col·laboració amb Casal de Gent Gran de Poble Sec, Casa Àsia i IES Bosc de Montjuïc

